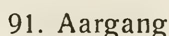
SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nummer 8 | 1. AUGUST 1942 | 91. Aargang

TRE SPØRGSMAAL.

Af Præsident Heber J. Grant

Da jeg var i England for mange Aar siden, købte jeg en Bog med Titelen: »Den unge Mand og Verden.« Bogen var skrevet af Senator Albert J. Beveridge fra Indiana. Oprindelig var den skrevet som en Serie Bidrag til »The Saturday Evening Post«, hvorefter den var samlet i Bogform.

I et Kapitel »Den unge Mand og Prædikestolen«, siger Forfatteren, at en vis Person, der havde udmærket Anledning til at faa Svar paa Spørgsmaal, han stillede i Løbet af en Sommerferie, stillede hver Præst, han kom i Kontakt med tre Spørgsmaal:

For det første: »Svar ja eller nej paa, om du tror paa Gud Fader, Gud som en Person, Gud som en bestemt og haandgribelig Intelligens — ikke en Sammensætning af Love, som svæver omkring i Universet som en Taage, men Gud, en Person, i hvis Lignelse, vi er skabte? Ikke Argumenter, ikke Forklaringer; men er dit Sind i en saadan Tilstand, at du kan svare ja eller nej?«

Ikke een Præst svarede ja; men de gav alle en hel Del Forklaringer, der gik ud paa, at vi ikke kunne være sikre paa saadanne Ting.

Hvordan er det med De Sidste Dages Hellige? Lad os antage, at en Mand stod frem og sagde: »Jeg tror ikke, at

Gud besøgte Profeten Joseph Smith.« Da vilde vi sige: »Javel, vent da, til du tror det,« førend vi vilde døbe ham. Enhver sand Sidste Dages Hellig tror uden Skygge af Tvivl, at Gud virkelig viste sig for Joseph Smith.

Det næste Spørgsmaal var: »Svar ja eller nej paa, om du tror, at Kristus var den levende Guds Søn, sendt af ham for at frelse Verden? Jeg spørger ikke, om du tror, at han var inspireret i samme Forstand som de store Morallærere er inspireret — ingen har vanskeligt ved at tro det. Men tror du, at Kristus var Guds virkelige Søn, med en guddommelig beskikket og bestemt Mission, at han døde paa Korset og opstod fra de døde — ja eller nej?«

Der var atter ikke en eneste Præst, der svarede ja. Summen af deres Svar var, at han var den største Morallærer, der nogensinde har levet. Jeg tror, at han umuligt kunde have været denne Morallærer, hvis han ikke havde været Guds Søn, for at han var Guds Søn, var Kernen af hans Lære. Han kom som Guds Søn for at gøre Guds Vilje, og han sagde, at de, som havde set ham, havde i Virkeligheden set Gud, for han var skabt i Guds Lignelse.

Intet Menneske kunde døbes i denne Kirke, som ikke troede, at Gud viste sin Søn for Drengen Joseph Smith i Kirtland Tempel.«

Vi tror, at han viste sig for ham der. Vi tror ikke blot, at Jesus Kristus viste sig der, som vi kan læse i det 110. Kapitel i Pagtens Bog; men vi tror ogsaa, at Moses, Elias og Elijah viste sig der, og at de gav Joseph Smith og Oliver Cowdery alle Nøglerne til Evangeliets Husholdninger, der har været paa Jorden. Vi forkynder alt dette til Menneskene paa Jorden.

Det tredie Spørgsmaal var: »Tror du, at du skal leve efter Døden som en bevidst Intelligens og vide, hvem du er, og hvem andre Mennesker er?«

Heller ikke nu var der en eneste Mand, der svarede ja. De haabede det, eller troede det; men de mente ikke, at vi kunde vide det med Sikkerhed.

Findes der en Sidste Dages Hellig, som har været igennem Templet og er blevet viet der for Tid og Evighed, som ikke kan besvare dette Spørgsmaal? Det vilde være latter-

ligt og absurd at gaa gennem Templet og faa udført en saadan Ceremoni, hvis vi ikke havde en urokkelig Kundskab og Overbevisning om, at vi vilde eksistere som personlige Individer paa den anden Side af Graven.

Senator Beveridge siger, idet han omtaler disse Præster, at det var særligt højtstaaende Præster. En af dem havde tilmed vundet særlig Anseelse i New York og New England for sin Veltalenhed og Fromhed. Hver især havde de naaet stor Succes i deres Gerning.

Naar jeg tænker over den Kundskab, vi som Sidste Dages Hellige er i Besiddelse af, og saa tænker paa disse Mænd, der giver sig ud for at være Kristendommens Lærere og Forkyndere; men mangler Kundskab, kan jeg ikke andet end føle mig taknemlig for det Vidnesbyrd, vi har. Min Taknemlighed er saa stor, at jeg ikke er i Stand til at udtrykke den.

Beveridge sagde, at disse Mænd indrømmede, at der var Mangel paa Tro blandt Folket, at Kirkerne begyndte at blive saa at sige tomme, og han fortsatte: »Hvordan kunde saadanne Præster varme Menneskenes Hjerter? Hvordan kunde saadanne uvidende Apostle omvende en Verden?«

Der findes ingen Uvidenhed hos os. Vi har Sandheden. Vi bruger vor Tid til at forkynde den. Enhver sand Sidste Dages Hellig kan sige: »Jeg ved, at Gud lever; jeg ved, at Jesus Kristus lever, at han er Verdens Frelser; jeg ved, at Joseph Smith var en Guds Profet.«

Hvor glæder jeg mig over De Sidste Dages Helliges Kundskab om disse Ting. Det er Kundskab, der tæller her i denne Verden, og De Sidste Dages Hellige ejer den. Vi forkynder, hvad vi ved, og hvad Gud har aabenbaret os. Vi erklærer for Verden, at vor udødelige Aand er overbevist om Guddommeligheden af det Arbejde, som vi er delagtige i.

»Mange er faldet ved Sværdslag, men aldrig saa mange som ved onde Tunger«.

Syrach.

»Om du end er saa kold som Is og saa ren som Sne, kan du ikke undslippe Sladderen«.

Shakespeare.

BØN.

For dig jeg knæler ned i Løn;
gode Gud og Fader,
nu i ydmyg Tak og Bøn,
jeg min Røst oplader.

Tak, fordi du gav mig her
saa kærlig en Fader og Moder.
Tak for mit Hjem, som jeg har kært.
Tak for Søster og Broder.

Tak, at du i Verden ud,
dine Tjenere sendte,
at de med Evangeliets Bud,
til vor Dør sig vendte.

Fader, se til Zion hen,
vore kære der beskærme.
Skal vi snart dem se igen?
Maa den Dag sig nærme.

Fader, naar til Zion hjem,
du dit Folk vil lede,
maa vi være iblandt dem,
ydmygt jeg dig bede.

Fader, staa de Syge bi,
se til deres Leje,
fra Sygdom, Smerte dem befri,
lad dem Friskhed eje.

Hjælp hver fattig Sjæl paa Jord,
de som i Modgang stride.
Trøst du med din Naade stor,
de, der Sorg maa lide.

Maa din store Kærlighed
over Jorden ile.
Lad en herlig Verdensfred
til os alle smile.

Thora Hess Thomsen

Et Martyrium i Aalborg

af Ældste Valdemar Gerlach.

Vi Medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige kan leve vor Religion i Fred. Enhver her i Landet kan dyrke Gud, som han eller hun selv ønsker. Men saaledes har det ikke altid været. Selvom Grundloven af 1849 gav os Religionsfrihed, saa maatte Medlemmerne af vor Kirke tidligere døje Forfølgelse, og i Særdeleshed i Aalborg har der været megen Modstand mod Kirken og dens Medlemmer.

Ved flere Lejligheder er Mødelokalerne blevet stormet og Inventaret ødelagt. I et Tilfælde maatte en Missionær for mange Aar siden flygte fra et Møde, der blev afholdt i Slotsgade. Et lille Stykke nedenfor laa Københavnerdamperen forankret. Det lykkedes ham at naa vel ombord og saaledes komme bort fra Aalborg.

I Aaret 1931, da Kirkebygningen i København blev indviet, talte jeg der med en gammel Mand, som havde været Medlem af vor Kirke i mange Aar. Han fortalte mig, at han aldrig kunde glemme min Fader, der var hans bedste Ven. Han fortalte endvidere, at de begge omkring 1890 arbejdede paa I. D. Koopmanns Svineslagteri i Aalborg. Han var paa dette Tidspunkt Medlem af Kirken; men min Fader kendte dengang ikke noget til Mormonismen.

En Morgen, efter at de begge havde været til Frokost, fortalte min Fader ham, at han skulde passe paa, for Kammeraterne vilde døbe ham i Skoldekarret, fordi han var Mormon. »Men der blev ingen Daab denne Gang,« sagde han, »for jeg gik strunk forbi Kammeraterne og Skoldekarret, og der var ingen, der rørte mig.«

Saadan findes der mange Tildragelser, som kunde fremdrages, og jeg har med Interesse lyttet, naar disse Forfølgelser er blevet omtalt.

Særlig een Tildragelse har altid fanget min Interesse; men jeg har ikke kunnet finde noget om den i »Skandinaviens Stjerne«, og derfor synes jeg, den nu burde have sin Plads der.

Paa Aalborg Kirkegaard findes en Grav, hvori der hviler

en ung Cigarmagerlærling, som maatte lade Livet for sin Religion.

Hans Navn er Carl Julius Waldemar Kieler født i Juni 1859.

Den 10. September 1877 om Aftenen ved 11-Tiden stod en 16-aarig Sejlmagerlærling sammen med nogle Kammerater i Gangdøren til Ejendommen Gravensgade 13, da Kieler gik

Broder Kielers Gravsted.

forbi. Sejlmagerlærlingen raabte: »Der gaar en Mormon.« Kieler gik over og spurgte, om han ikke kunde faa Lov at gaa i Fred.

Efter kort Tid at have talt sammen, trak Sejlmagerlærlingen en Kniv frem og tilføjede Kieler en 5 Tommer lang og ¾ Tomme bred Flænge i Halsen, hvorved Luftrøret blev beskadiget.

Gerningsmanden forsvandt, og Kieler blev af nogle unge Mænd ført til den patrouillerende Politibetjent, der fulgte ham til en Læge, som undersøgte og forbandt ham. Derpaa blev han ledsaget til Politistationen. Efter Afhøring blev han ledsaget til sit Logi. Næste Morgen blev han indlagt paa Sygehuset, og den 15. samme Maaned døde han.

Sejlmagerlærlingen blev anholdt næste Dag, og Dommen kom til at lyde paa 2 Aars Forbedringshus.

I mange Aar prydede en lille Sten Kielers Grav; men i 1906 satte de daværende Missionærer i Aalborg, en efter Datidens Forhold stor Granitsten paa Graven, hvorpaa der staar:

Carl J. W. Kieler

B. June 1859. D. Sept 1877.

A faithful Member in the
Church of Jesus Christ
of Latter Day Saints.

Da Historieskriver Andrew Jenson i 1935 var her i Danmark for at aflevere Pionervognen fra Utah til Rebild Park, benyttede han Lejligheden til sammen med de tilstedeværende 35 Missionærer at afholde en Mindegudstjeneste ved Kielers Hvilested. Samtidigt nedlagde han en Krans paa Graven.

Nye Korsangbøger:

Missionskontoret kan meddele „Stjernens" Læsere den glædelige Nyhed, at vi fra Norge har modtaget en Del Eksemplarer af den i 1938 udkomne norske Korsangbog, hvis Ordtekst er meget lig den danske Foruden de Salmer, vi kender fra vor danske Korsangbog, finder vi i den nye norske Udgave tillige en Del kendte Salmer, som desværre ikke findes i den danske Korsangbog; men som er meget yndet af Søskende. Blandt saadanne kan f. Eks. nævnes: „Skal vi mødes hist ved Floden", „Mer Hellighed giv mig" og „God og venlig altid vær". Bøgerne er meget smukke og præsentable i henholdsvis blaa, rød, grøn og lilla Indbinding med Vikingeskib præget i Guld og Sølv. Prisen er kun 3,50 Kr. pr. Eksemplar, og Bøgerne kan ses og bestilles hos Grensforstanderne. Søskende udenfor Grenene kan bestille Bøgerne direkte fra Missionskontoret, Priorvej 12, København F.

UNGDOMSFORENINGERNE.

Gensidig Uddannelse.

Unge Mænd og Kvinders gensidige Uddannelsesforening, er det Navn, der passer allerbedst til Ungdomsforeningerne her i Danmark. Selve Navnet fortæller, hvad Formaalet er. Der mangler blot, om Formaalet udnyttes paa en Maade, der er tilfredsstillende for os alle.

Religion betyder Læren om al Sandhed. Det er derfor lidt underligt netop paa denne Baggrund, at saa faa viser den fornødne Interesse for Ungdomsmøderne.

Hvad kan Grunden være dertil?

Der fortælles, at Ungdomsmøderne er uinteressante, og at Bestyrelserne ikke gør tilstrækkeligt for at raade Bod herpaa. Dette maa dog skarpt tilbagevises. Hvem tror, at Bestyrelserne ikke gør alt, hvad de formaar, for netop at gøre Møderne saa tillokkende som muligt. Møderne skulde være en Kontakt mellem Medlemmer og Bestyrelse, men jeg synes, at det hovedsageligt er Medlemmerne, der har svigtet i denne Kontakt.

Ungdomsforeningernes Arbejde er at udvikle de unge saaledes, at de, naar deres Tid kommer, kunde overtage Ledelsen af Kirken; men hvordan skal det lykkes, naar alle de med Erfaring paa disse Omraader, svigter Ungdomsforeningsmøderne. Husk paa, det er ikke for den eller den Bestyrelse, vi arbejder, men derimod for Guds Sags Fremme. Derfor bør alle være med, ung som ældre.

Ligeledes synes jeg, det er nødvendigt at holde Fester, for paa den Maade, at holde de unge til Kirken, saa de ikke skal søge det paa Restaurationer o. lign. Steder, der ofte ligger Ungdommen i Blodet. Her er et Punkt, hvor der muligvis er Grundlag for større og bedre Sammenhold. Kirkens Lære — Evangeliet — skal selvfølgelig være det altovervejende, men vi maa heller ikke glemme eventuelle Besøgende, der muligvis i Begyndelsen vil blive trætte.

Jeg haaber, Bestyrelserne vil gøre alt, hvad gøres kan, for at M-Mænd, Gleanerpiger, Bikubepiger samt Juniorklassen maa faa alt det ud af Lektierne, det paa nogen Maade kan lade

sig gøre, saaledes at Ungdomsforeningen virkelig bliver en gensidig Uddannelsesforening.

Vi haaber ogsaa de ældre vil komme til Møderne og støtte og belære os, saaledes, at naar vi engang bliver kaldet, da er vi rede til at tage den Plads i Herrens Arbejde, der bliver os paabudt.

Alfred Hansen.

HVAD ER FRELSE?

Verdens almindeligste Opfattelse af »Mormonismen« er, at dens Medlemmer er selviske og snæversynede, at de ønsker at begrænse Begrebet Frelse til de blot forholdsvis faa, der tror, som de gør. Men der er intet, der ligger Sandheden fjernere. Denne Kirke lærer, at alle, undtagen Fortabelsens Sønner, hvis Tal vil være uhyre ringe, vil modtage en Grad af Frelse. Men om Fortabelsens Sønner staar der skrevet: »Disse er Vredens Kar, dømte til at lide Guds Vrede med Djævelen og hans Engle i Evighed, og om hvem jeg har sagt, at der er ingen Forladelse i denne Verden, ej heller i den tilkommende, da de har fornægtet den Helligaand, efter at de har annammet den, og fornægtet Faderens enbaarne Søn, idet de korsfæste ham paany og gøre ham til Spot«. (Pagtens Bog 76 33-35). Men de onde og ulydige vil ikke modtage Frelse, førend de ved Omvendelse har forberedt sig dertil Dog vil alle til Slut opstaa. (Johs. 5: 28). »Og Opstandelsen fra de døde er Sjælens Forløsning. (Pagtens Bog 88: 16).

Intet rettænkende Menneske ønsker noget for intet, men alle kan de se Rigtigheden og Retfærdigheden i Pauli Ord: »Farer ikke vild; Gud lader sig ikke spotte; thi hvad et Menneske saar, det skal han ogsaa høste«. (Gal. 6: 7).

Ingen Magt i Himlen eller paa Jorden kan afholde et Menneske fra til Slut at modtage det, som han eller hun er berettiget til, og ingen Magt kan give det mere, end det har gjort sig fortjent til. Frelseren lærte: »I min Faders Hus er der mange Boliger«, og hver Persons Bolig vil blive i Overensstemmelse med, hvad han eller hun gennem deres Liv her har gjort sig fortjent til.

At Evnen til at omvende sig strækker sig hinsides Graven,

bliver tydeligt vist i den hellige Skrift. »Thi derfor blev Evangeliet forkyndt ogsaa for de døde, for at de vel skulde blive dømte paa Menneskers Vis i Kødet; men leve paa Guds Vis i Aanden. Thi ogsaa Kristus led engang for Synder, en retfærdig for uretfærdige, for at han kunde føre os hen til Gud, han, som led Døden i Kødet; men blev levendegjort i Aanden; i hvilken han ogsaa gik hen og prædikede for Aanderne, som var i Forvaring, som fordum var genstridige, dengang da Guds Langmodighed ventede i Noahs Dage, medens Arken byggedes, i hvilken faa, nemlig otte Sjæle blev frelste gennem Vand«. (I. Pet. 3: 18-20).

Med disse Tanker i Sinde kan vi forstaa Ordene af Aabenbaringen: »Og dette er Evangeliet, det glade Budskab, som Røsten fra Himlen vidnede for os, at han kom til Verden, nemlig Jesus, for at blive korsfæstet for Verden og bære dens Synder og helliggøre og rense os fra al Uretfærdighed, at alle kunde blive frelste med ham, som Faderen har givet i hans Magt, og skabt ved ham; han, som herliggør Faderen og frelser alle hans Hænders Gerninger, undtagen disse Fortabelsens Børn, som fornægter Sønnen, efter at Faderen har aabenbaret ham.« (Pagtens Bog 76: 40-43).

De Sidste Dages Hellige forstaar, at der findes en Forskel mellem Frelse og Ophøjelse. I Følge Leksikonet betyder Frelse: »Menneskets Forløsning fra Syndens Baand og Befrielse fra Døden;« »Ophøjelse betyder at naa et højtliggende Maal«.

Et af de sørgeligste Syn her paa Jorden er at se ung Mand eller Kvinde nærme sig Modenhedsalderen uden at have sat sig noget Maal, en ung, der er tilfreds med at leve blot i Nu'et.

Lige saa sørgeligt er det for alle de, der tænker paa det næste Liv, at se en nærme sig den næste Tilværelse uden at gøre sig nogen Forberedelse dertil. Døden kommer til os alle, ogsaa til den, der ikke skænker det næste Liv nogen Opmærksomhed. Dette er lige saa vist, som at Livets Ansvar og Pligter kommer til den unge Mand og Kvinde, der ikke har forberedt sig til at møde dem.

I den vidunderlige Aabenbaring, der findes nedskrevet i Pagtens Bog, det 76. Kapitel, lærer vi om tre Grader af Herlighed: Den celestiale, den terrestriale og den telestiale.

Angaaende de, der skal arve den højeste eller den celestiale Herlighed, læser vi: »Disse er de, der annammede Jesu Vidnesbyrd, troede paa hans Navn, blev døbt i Lighed med hans Begravelse, blev begravet i Vandet i hans Navn, og dette i Følge den Befaling, som han har givet. At de ved at holde Befalingerne skulde vorde toede og rensede fra alle deres Synder og annamme den Helligaand ved Haandspaalæggelse af den, der er ordineret og beseglet til denne Myndighed. Og hvilke sejre ved Troen og blive beseglede ved Forjættelsens Helligaand, som Faderen udgyder over alle dem, der er retskafne og sanddru. * * * Derfor er alle Ting deres, det være sig Liv eller Død, det nærværende eller det tilkommende, alt er deres, og de er Kristi, men Kristus er Guds. * * * Disse skulde bo i Guds og Kristi Nærværelse evindeligt. Disse er de, som han skal bringe med sig, naar han kommer i Himlens Skyer for at regere paa Jorden over sit Folk. * * * Disse er de, hvis Legemer er celestiale, hvis Herlighed er som Solens Glans, ja, Guds Herlighed, den højeste af alle, paa hvilken Herlighed Solen paa Firmamentet er et Sindsbillede, som skrevet er.« (Pagtens Bog 76: 51-53, 59, 62-63, 70).

Om de, der skal arve den terrestriale Herlighed, staar der skrevet: »Og atter saa vi den terrestriale Verden, og se: disse er de, som er af det terrestriale, hvis Herlighed er forskellig fra den førstefødtes Menigheds, som har annammet af Faderens Fylde, ligesom Maanens Glans er forskellig fra Solens paa Firmamentet. Se, disse er de, der døde uden Lov, og ligeledes de, som har været i Forvaring, hvem Sønnen besøgte og prædikede Evangeliet for, at de maatte kunde dømmes lig Mennesker i Kødet; de, som ikke annammede Jesu Kristi Vidnesbyrd i Kødet, men siden efter annammede det. Disse er Jordens hæderlige Mennesker, som var forblindede ved Menneskers Underfundighed. Disse er de, som annammer af hans Herlighed, men ikke af dens Fylde. Disse er de, der annammede af Sønnens Nærværelse, men ikke af Faderens Fylde. Derfor er de terrestriale Legemer og ikke celestiale, og er forskellige fra disse i Herlighed, som Maanens Glans er det fra Solens. Disse er de, der ikke er tapre i Jesu Vidnesbyrd, hvorfor de ikke erholde Kronen over vor Guds Rige«. (Pagtens Bog 76: 71-79).

De, der arver den telestiale Herlighed, bliver beskrevet saaledes: »Disse er de, som ikke annammer Kristi Evangelium, ej heller Jesu Vidnesbyrd. Disse er de, som ikke fornægte den Helligaand. Disse er de, der er nedstyrtet til Helvede. Disse er de, der ikke skulde vorde forløste fra Djævelens Magt førend den sidste Opstandelse, naar den Herre Kristus, det Guds Lam, har fuldendt sit Værk.« (Pagtens Bog 76: 82-85).

Ingen Sidste Dages Hellig skulde forsømme at læse dette Kapitel.

Det kræver, hvad Verden kalder, Opofrelse og Anstrengelse at opnaa den højeste Herlighed; men med Præsident Youngs Ord: »Er det Opofrelse at give en Haandfuld Støv for en Planet?«

(Oversat fra "Missionary Sunday School Lessons", Juli 1931)

Fra Missionsmarken.

Velsignelse:

Søndag den 7. Juni 1942 blev Broder Charles Komstedts og Hustru Grethe Riis Komstedts lille Søn velsignet af Ældste Richard Gregersen og givet Navnet *Kurt Komstedt.* Kurt blev født i København den 17. April 1942.

Udflugt:

Aarhus Grens Søndagsskole afholdt en vellykket Udflugt til Aarhus Zoo, den 5. Juni. Vi mødtes alle i Kirken i Borupsgade Kl. 2. Efter Bøn af Grensforstander Frede Thomsen, marcherede vi i sluttet Trop til Zoologisk Have, hvor vi besaa de forskellige Dyr. Bestanden var desværre paa Grund af de daarlige Tider indskrænket en Del; men der var dog mange interessante Ting at se. Mest Jubel var der over den dresserede Søløve, som udførte mange forskellige Ting. Turen sluttede Kl. ca. 7. Der var 26 voksne Deltagere og 20 Børn. Alt i alt en vellykket Udflugt

R. N.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.

Pris 30 Øre pr. Nummer, Kr. 3,00 pr. Aar.

Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West,* Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN BLAAGAARDSG 36 I